

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 302, octubre del 2012

TALLERS MASNOU / G. OLIVERAS

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57
genis.oliveras@gmail.com

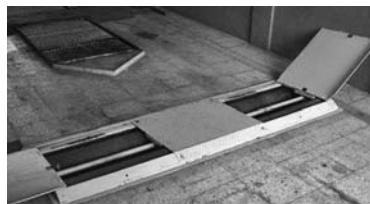
Entrada al taller pel carrer Puerto Rico davant del Condis
HORARI DE 7 A 13 15 a 20

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït
Reparació i manteniment de motociclets i vehicles clàssics

Cinc màquines de diagnosi

Servei ITV 100%

TALLERS MASNOU DES DE 1923

Ara també multimarca

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

Audi

Alcon®

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: *El primer vi català a l'Amèrica***Disseny i muntatge:** Taller de publicitat.**Publicitat:** 93 555 80 06**Imprimeix:** Jobagraf.**Tiratge:** 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87**GENT DEL MASNOU**Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.catL'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Primerísim

XIV TROBADA DE PLAQUES DE CAVA DEL MASNOU 2012

Diumenge, 25 de nov.
Info. 93 555 46 58 - 93 555 04 52

2a JORNADA DE PORTES OBERTES A GENT DEL MASNOU

**Diumenge 28 d'octubre
de 10 a 14****JA ÉS A LA VENDA LA LOTERIA
DE NADAL DE GDM****71794****ALS COMERÇOS DE LA VILA**

Editorial

SENSE POR

En l'editorial del butlletí de setembre, escrit abans de la celebració de la Diada, fèiem esment de la convocatòria a la manifestació de l'11 de Setembre, augurant i desitjant un èxit sense precedents: *...que recordi i superi la manifestació del 10-J del 2010 i que doni els arguments definitius –si és que encara no els tenen prou clars– als representants polítics catalans per encetar el nou camí amb confiança i fermesa.*

Doncs bé, l'èxit fou espantós, ho sap tothom. Les imatges retransmeses per televisió en directe han donat la volta al món com a testimoni del clam unànime d'un poble que vol assolir la plena llibertat per ser ell mateix, sense filtres ni dogals imposats. El poble català ha parlat sense embuts, de manera cívica i ordenada, festivament, amb missatges clars adreçats a la Catalunya mateixa, a Espanya i Europa, amb arguments democràtics i pacífics, avalats per la força que emana de l'inalienable dret a decidir.

És clar que Catalunya disposa de tots els ingredients culturals i econòmics per poder esdevenir un nou estat europeu dins un marc de bona convivència i col·laboració, d'igual a igual, tant amb Espanya com amb la resta de veïns d'Europa, sense entrar en conflictes ni tensions, basat en el mutu respecte i en els vincles creats històricament; també s'ha de dir, però, que el camí no serà de flors i violes, ni d'un dia per l'altre, ateses les reticències més que previsibles per part de l'estat espanyol, de les quals ja tenim una bona mostra, i també de la comunitat europea, que ens mira de reüll, just en un moment històric gens dolç, enfosquit per la crisi i les dificultats econòmiques i socials de gran abast que ens acompanyen i ens seguiran acompanyant durant força temps.

S'ha de dir que, tancada la porta d'un utòpic pacte fiscal amb l'estat, s'ha obert la porta d'un nou escenari carregat d'incerteses però també d'il·lusions, davant del qual una bona part dels partits polítics d'obediència catalana, liderats amb confiança i fermesa pel president Artur Mas, han entès perfectament quines són les aspiracions i necessitats del poble català i han enfilat l'agulla d'un procés imparabile cap a l'autodeterminació, procés iniciat amb la dissolució del Parlament, la convocatòria d'eleccions per al 25 de novembre i amb el compromís d'una consulta o referèndum a celebrar dins la propera legislatura, si la resposta del poble a les urnes ho fa possible.

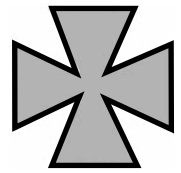
Sense por és el titular d'aquest editorial i ho diem convençuts i esperançats, tot i les nombroses pors i el desànim que ens voldran injectar al cos des de tots els fronts, perquè volem creure i creiem en la voluntat del poble i en l'esperit pacífic, negociador i convivencial que s'ha emprès modèlicament des de Catalunya en un clar exercici de democràcia.

Sense por i amb fermesa.

El president

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
CONSTITUCIÓ ESPANYOLA, NO GRÀCIES! per J. Camps	7
JAMAICA per Joan Maresma Duran	9
DE L'ESTEPA A LA MUNTANYA per Xavier Tarafa	10
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	12
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT per Carles Maristany	14
L'ENCATIVAMENT DEL COMPTE D'ARUNDEL per J. Condeminas	15
ELS RELLOTGES DE SOL PARLEN (XVII) per Esteve Pujol	16
LA PUNTA DE LA LLENGUA (39) per Esteve Pujol	18
TEATRE CAPITAL per Rosa M. Isart	19
PARLEM DE LLIBRES per Jordi Martí Bertran	20
GENT DEL MASNOU INFORMA	21
ARRAN DE SÒL per Pledebuit.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA	22

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Octubre 2012

1	dilluns	Ocata
2	dimarts	Riera
3	dimecres	Fàbregas
4	dijous	Viayna C
5	divendres	Aymar
6	dissabte	Dominguez
7	diumenge	Dominguez
8	dilluns	Riera
9	dimarts	Fàbregas
10	dimecres	Viayna C
11	dijous	Aymar
12	divendres	Aymar <small>M. de Déu del Pilar</small>
13	dissabte	Ocata
14	diumenge	Ocata
15	dilluns	Aymar
16	dimarts	Viayna C
17	dimecres	Dominguez
18	dijous	Riera
19	divendres	Ocata
20	dissabte	Fàbregas
21	diumenge	Fàbregas
22	dilluns	Viayna C
23	dimarts	Dominguez
24	dimecres	Ocata
25	dijous	Fàbregas
26	divendres	Riera
27	dissabte	Aymar
28	diumenge	Aymar

29	dilluns	Dominguez
30	dimarts	Ocata
31	dimecres	Viayna C

Novembre 12

1	dijous	Viayna C	<small>Tots Sants</small>
2	divendres	Fàbregas	
3	dissabte	Riera	
4	diumenge	Riera	
5	dilluns	Aymar	
6	dimarts	Ocata	
7	dimecres	Riera	
8	dijous	Fàbregas	
9	divendres	Viayna C	
10	dissabte	Dominguez	
11	diumenge	Dominguez	
12	dilluns	Aymar	
13	dimarts	Riera	
14	dimecres	Fàbregas	
15	dijous	Viayna C	
16	divendres	Dominguez	
17	dissabte	Fàbregas	
18	diumenge	Fàbregas	

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9.30 del matí a 9.30 del matí
El dissabte a la tarda és oberta només la farmàcia de guàrdia

h o c r e c f a n t à s t i c a b o ú s t i c a n o b e r t a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o inicials. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mandrindrà correspondència amb els seus autors.

CANSAT DE PERDRE EL TEMPS

És aquest el cinquè any que sóc el director de l'Escola Ocata i és també el cinquè que conjuntament amb la resta de la comunitat escolar treballem perquè l'escola tingui el prestigi que es mereix tant pel treball intern com per la imatge externa que es projecta. Tenim –tot el poble– un dels edificis amb més solera i prestigi arquitectònic de la vila i per contra el més deixat i abandonat per tots els governs municipals que jo recordi. Mai hi ha, ni hi ha hagut ni diners ni voluntat, no per a fer la reforma en profunditat que es necessita sinó per a un manteniment digne de qualsevol edifici municipal i més quan aquest és una escola. Parlo de pintar, de mantenir una façana que no faci fàstic, d'humitats, de calefacció fora de normes, d'esquerdes a les parets, de males herbes a les baranes, de contenidors bruts i deixats, parlo de manteniment i salubritat. D'un manteniment que, després d'incomptables reunions amb regidors i alcaldia on s'acorden actuacions per a l'estiu, aquestes es desfan i s'obliden quan es fa dimitir la regidora d'ensenyament i quan es fonen el regidor de manteniment i el seu cap. Jo no demano grans inversions, demano coherència.

Si s'acorda una actuació, que s'acompleixi. Demano que es prioritzi, que no passi per davant d'aules despintades, de finestres per on entra aigua o de persianes que cauen al carrer, la neteja del muret del tren o a la repintada de la Plaça de l'11 de Setembre. Sí, demano coherència, organització i un pla de manteniment on el poc que es pot fer es faci.

Senyors, jo sóc un foraster que sento com a meu aquest poble i em sap greu que el poc patrimoni que va quedant s'enruni davant dels ulls de tothom i que ningú no faci res.

Jordi Navarro Mercadé

LA BATALLA DE BARCELONA

Tot era a punt, les banderes, les sabates, la gola, la motxilla, l'aigua fresca, el barret i les armes carregades d'il·lusió i esperança. Al tren de les 2 ja s'hi veia molta tropa, calor i ventalls, mirades vives de complicitat; avui era un dia important, engrescador, però també enigmàtic: guanyariem? perdríem? Mai no es pot saber, però els ànims vessaven. Comentaris divertits, acudits fàcils, no teníem por, només ganes d'entrar en acció. En arribar a Barcelona l'activitat al carrer era frenètica, nerviosa, meravellosa; tot l'exèrcit aniria al camp de batalla?,

s'obeirien les ordres?, es respectaria l'estratègia?

Primer de tot havíem de seure i menjar una mica, la lluita seria llarga. Entrepans de tonyina i de botifarra, cervesa, i taula i cadires d'alumini, estàvem estrets i una mica incòmodes. Començaren a retronar, a l'avinguda Colom, les canoades dels amplificadors de veu i sonà, en assaig, *Tots junts vencerem*, del Reverend afroamericà *Charles Tindley*; la veu de la dona africana que la cantava et posava la pell de gallina. Els cambrers, sud-americans, anaven més de bòlit del que es pensaven, l'esdeveniment els desbordava. Moltíssima gent, amb les estelades al vent, neguitosa i constant, desfilava cap a la plaça de Catalunya. –*Són les 4; hauríem de començar a tirar endavant*. Travessàrem Santa Maria del Mar i el seu emblemàtic i bonic barri amb cada cop més i més gent. La Via Laietana amb grups de dalt a baix. Tot començava a saturar-se, a la Catedral l'aire del clam l'embriagava. La plaça de Catalunya era un mar d'estelades brandades per milers de voluntaris que s'hi

deixarien les forces i la gola. El poble era al carrer. **Via fora!** Catalunya, d'un costat a l'altre, de dalt a baix, de dretes i d'esqueres. Endarrere aquesta gent!, ara és l'hora catalans!, amb els carrers col·lapsats no ens movíem, no podíem, però tampoc no ens mourien. Volem, volem, volem... volem la independència. Clams, cants, himnes, timbals, gralles, crits, suor, afonia; n'hi havia que no aguantaven i s'asseien, però tomaven a aixecar-se; el cansament i la calor feien estralls, però l'exèrcit era multitudinari i no afluixava. El combat era arreu i també per llocs no previstos, però amb una disciplina exemplar. La partida era nostra! L'enemic, atabalat i desmuntat, es lliurà davant l'onada de pulcritud i fermeza que el va descol·locar.

L'endemà el vent feia olor de victòria; els estralls de la Batalla de Barcelona van ser inimaginables i els qui hi fórem vam oblidar l'esgotament i ara reposem forces per a la propera. Demà en serem més. La guerra no s'ha acabat.

LIVM

Ballada de sardanes per la Cobla Lluïsos de Taradell a la Plaça d'Ocata

12 d'octubre a les 12 del migdia

En cas de mal temps, se suspendrà

Fruites i vins de tardor;

tota una festa!

FRUITES I VERDURES

COLLITA PRÒPIA
COMANDES A DOMICILI

Masnou Centre · Tel 93 540 03 52

el celler del mar

GARNATXA, MOSCATELL,
MISTELA

Vins, caves i licors. Gran selecció
de vins. Vins al detall

Àngel Guimerà, 12 el Masnou
93 540 29 53

mercaservei

Fruites i Verdures

SERVEI A DOMICILI

Fontanills, 59
Tel 93 555 32 32
El Masnou

C A N
R A C

www.canrac.com

De tot per fer els vostres
panellets i receptes de tardor.
Mestres Villà, 101, 93 555 16 64 el Masnou

C A N
R A C

www.canrac.com

Frankfurt Parera

95 555 78 94

Als vespres fem comandes a domicili
Aleslla, el Masnou, Teià i Premià de Mar.
De dimarts a diumenge de 20 a 22:30/23h.
Comanda mínima 15€

Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou
www.frankfurtparera.com · frankfurtparera@hotmail.com

CONSTITUCIÓ ESPANYOLA, NO GRÀCIES!

Per Joan Camps i Ortiz

Cada mes, a l'hora de redactar aquesta pàgina m'esforço a avaluar el passat i el present. Això em permet intuir i aventurar aspectes de futur que no siguin les obvietats que els professionals de l'opinió, molts d'ells amb ideari d'empresa o de partit, ens farceixen o contaminen els mitjans tipogràfics, radiats i televisius. És un risc íntim que assumeixo i que en aquesta ocasió m'obliga a la rectificació del meu escrit publicat a l'abril del 2011. Aleshores, aquell patètic falsejament curricular de la senyora Ortega, Vicepresidenta apadrinada de l'aspirant a ministre espanyol Duran Lleida; en un executiu que es qualificava a si mateix "el govern dels millors" just recent anomenat, havia inspirat i donat peu al sarcasme i a la ironia del meu escrit a l'estil que se sua al "Polònia"; però ara, en rellegir-lo, penso que, si no era gratuït del tot, sí que en part era erroni. Els governs, per estrafolaris que ens semblin, mereixen com a mínim cent dies de gràcia i haver fet focs d'encenalls no va gens amb l'esperit piròman del meu sentit d'humor. Alguna cosa ha canviat en mi que em fa pensar que ja no estem en moments de riure ni de fer riure, ans al contrari, crec que cal que tots assumim la seriositat del futur immediat que com a catalans haurem de patir si no volem aigualir per segona vegada el missatge clar que la societat civil havia deixat a la manifestació del 10 de juliol del 2010. Siguem conscients, sabem que no és de rucs entrebancar-se dues vegades amb la mateixa pedra. Alerta, doncs, als caps de l'Assemblea Nacional de Catalunya, que de botiflers i covards per avortar les nostres aspiracions n'hi ha d'infiltrats a tot areu.

A Catalunya el millor referent que teníem d'home d'Estat era Pujol, un president que, segons es trobés a un extrem o a l'altre del Pont Aeri, fent o no la puta o la Ramoneta, sempre donava una imatge de patriotisme que, paradoxalment, a Madrid atemoriria més que el separatisme tacat de sang terrorista que, plantant cara fins fa molt poc, ha estat esgrimint Euskadi. Jo, que per vici

llegeixo i escolto entre ratlles, en Pujol sempre m'ha semblat un murri d'aquells que, quan tu hi vas, ell ja n'està de tornada, un mentider que, callant part de la seva veritat, marcava el nord que ens encaminava cap a la independència, un discurs que el partidisme endogàmic de la demagogia esquerrana, potser exceptuant Carod-Rovira, no ha sabut entendre i per raons partidistes no ha volgut assimilar.

Fet aquest preàmbul em sento millor i atenuat de culpa ratificant que el govern actual mereixia en els primers cent dies el supòsit de ser els millors, sí bé en aquests dos anys ens han mostrat llums i ombres en el camí quimèric del "concert a la basca", que només els prometia rendiments electorals. Com moltes vegades passa a la vida en escollir un camí interessat que no porta enlloc, ha estat la intransigència del govern Rajoy, secundat pels seus PPs i els altres PSOE+PSCs, que l'ha fet bo i ens ha conduït de nassos a la bifurcació sense retorn de l'Estat sobirà propi: ja que és evident que, si ara Catalunya no fa el pas enèrgic i definitiu de ser acceptada en la comunitat internacional com una nació independent, Catalunya ja mai no serà.

Molt abans de la trobada Mas-Rajoy tot-hom havíem intuït l'obvietat del que seria; però les hores prèvies d'insomni de l'Artur Mas li han reforçat un discurs impecable en la forma i en els arguments de fons que ha emmudit el sentit comú del nacionalisme espanyol i només ha deixat veu als qui el 23 F,

d'haver aparegut l'Elefant Blanc al parlament, els hauria anat la mar bé. En Mas, al pujar al tren d'anada a Madrid, pensés en la clau què pensés, en Catalunya, Convergència o l'estranya Federació, era un cap de partit que podia afeblir-se fàcilment si Rajoy hagués forçat l'enginy oferint-li una rova de peix pel cova. Sigui quina sigui la hipòtesi del que hagués passat, en baixar del Pont Aeri en Mas tornava ratificat d'una investidura excepcional regalada per l'arrogància i la ignorància forçades de Rajoy i el seus seguicis corals i, més tard, reforçada per la carta anti-constitucional de la Corona que traient pit ha suplantat una tasca que no li pertoca i que el fa estranger a Catalunya. Si en Mas en els propers dies, no gaires, no assumeix amb convicció, decisió i encert tot el que li cal fer, afeblirà la investidura assolida a Madrid de millor President que hem tingut a Catalunya, ans al contrari, si manté el llistó alt que ha deixat com a home d'Estat a la Moncloa, de ben segur que els catalans el seguirem. Només cal que mantingui el tremp i ens assenyali amb realisme la dificultat i el sacrifici que comportarà, d'una vegada per sempre, assolir la normalitat democràtica de la nació catalana. De les tres alternatives que té a l'abast: Independència!, Independència!! o Independència!, pot escollir la que vulgui; per fer-ho possible, només hi ha una manera: creure's Catalunya, al marge de qualsevol vel·leïtat partidista, pròpia i aliena.

sector comercial

Carrer Sant Felip

Joan Vila

Perruqueria home

Tomàs Vives, 16
el Masnou
93 540 07 49

De dimarts a divendres
de 10 a 13 i de 15,30 a 20
dissabte de 9 a 14
Hores convingudes

Acadèmia
PERELLÓ

El centre d'estudis de
preparació i repàs de més
alt rendiment al Maresme

ESO · BATXILLERAT
UNIVERSITAT

Sant Felip, 115
93 555 03 07 El Masnou
info@academiaperello.com

- Tot per a la cuina -

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igalada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat
elcullerot@hotmail.com

EL MASNOU
○ serveis □

SERVEIS
DE NETEJA
I DE
MISSATGERS

☎ 93 555 76 61
609 72 65 16

C/ Sant Felip
(Pas del Port, 5)

16ena Jornada de Salut Mental

Diumenge 7 d'octubre al pati del "Casino"

ESQUIMA

Esquima és una Associació de Familiars de Persones amb Malaltia Mental que cada any dediquem una dia especial a la salut mental. La Diada té com a objectiu principal aconseguir un apropament de les persones afectades a la població i poder gaudir d'un dia en germanor.

El lema d'enguany és "Et necessitem, demà podries ser tu" i aquest dia està marcat per tot el que és lúdic. Per tal de passar-ho bé oferirem un seguit de paradetes, actuacions, xocolatada amb un tall de coca, el tradicional sorteig especial d'Esquima, dins el qual hi ha estupends regals. Cal recordar que al final del matí portem a terme l'emotiu acte d'enlairament de globus en els quals penjarem els nostres millors desitjos.

Animeu-vos! Us hi esperem!

DÓMINO

Curset d'iniciació 17 setembre
Socis 6€, no socis 10€

El dilluns i el dijous de 6 a 8 del vespre.

inscripció a Gent del Masnou de 6 a 2/4 de 9 del vespre Vocalia Recreativa

Jamaica

Per Joan Maresma Duran

Si més no en la teoria, l'Estat vetlla per l'interès comú, pel conjunt dels ciutadans. I els seus components, circumstancials sempre, no estan lligats a passions pròpies ni individuals. Són representants, una part del tot. I no són insubstituïbles i sí intercambiables, si més no als llocs on és comú que siguin escollits. Se suposa que obren pel bé general. I es poden equivocar, naturalment. O dissimular l'error i treure'n profit en benefici propi. Però els hem de pressuposar bona fe.

A Jamaica hi vaig estar al juliol per feina. Van ser deu dies. I em va fer l'efecte que l'Estat era imaginari o una simple façana. En una setmana i mitja no és possible veure gaire, però sí tenir-ne una idea general. I en vaig sortir convençut que el món com el veiem al poble –no de forma homogènia ni uniformitzada, és clar–, la forma com l'entendem, és a dir, amb educació pública, seguretat, sanitat, infraestructures, respecte, és propi d'una minoria del planeta.

L'illa de les *Grans Antilles* va passar de domini espanyol a domini britànic el 1655 –després de la batalla de *Ocho Ríos*–, i a partir d'aquell any i durant els dos segles següents es va convertir en el major exportador de sucre. Aquesta productivitat mai no s'hauria aconseguit sense la mà d'obra dels esclaus portats des d'Àfrica. Innumerables veus remotes o sufocades, dèbils ecos d'existències no escrites encara ressonen per l'illa. No afirmo que la Corona de Castella no fes barrabassades a Amèrica, però els anglesos no es van quedar enrere.

Per primera vegada en la meua vida em vaig sentir en franca minoria, ja que gairebé tots els habitants són negres. No vol dir pas res tot això, perquè penso que el color de la pell és un accident, però aquesta idea és relativament nova.

Al curs hi havia moltes professores; tradicionalment la docència o l'ensenyament ha estat sempre un terreny femení. I algunes d'elles explicaven que o bé estaven soles i havien pujat els fills sense gaire ajuda o ja estaven en terceres o quartes nupcies –res en con-

tra davant d'aquest fet– i que aquesta situació tenia relació amb l'època de l'esclavitud, on les famílies eren separades i els homes traslladats a d'altres plantacions amb certa regularitat. La conclusió, doncs, era que l'home feia de simple fecundador i poca cosa més.

Mai no havia vist tantes esglésies. Totes cristianes i la gran majoria protestants. Principalment *adventistes* (no sé quin és el seu credo ni què prediquen). Però sí que recordo que pensava en el *Dia del Judici Final*, quan tots estariem davant del *Jutge* al qual no es pot mentir ja que tot ho sap, i es veurien les cares novament els condemnats i els seus condemnadors –els esclaus d'Àfrica i els qui els van vendre i transportar–; o els assassinats i els seus assassins –és Jamaica un país ben violent, i vaig llegir al diari que un xicot havia matat un vell per robar-li 50 dòlars jamaicans, quasi res al canvi, uns 40 cèntims–; o els expoliats amb els seus expoliadors –els qui viuen a les grans mansions als afores de *Kingston*, on jo m'estava i on era el curs, i el munt de miserables que malviuen o sobreviuen al centre de la ciutat abandonat, o al *Trenchtown*, el barri que menciona *Bob Marley* a *No woman, no cry*–; les víctimes i els seus botxins –en arribar a l'aeroport vaig veure com la policia obria i desfeia les maletes a una dona que només mirava i no deia res. Dir què, fer què davant de la supèrbia i de la impuni-

tat de les forces de l'ordre–.

I en aquest *Judici* inacabable els morts –ressuscitats per a l'ocasió– s'acusarien mútuament, o tot serien retrets i crítiques, o acusacions i càrrecs. I tots tindrien una justificació per al que van fer perquè som així els humans.

I imagino que és ben reconfortant aquesta idea de justícia ajornada, aquesta perspectiva, aquesta visió, aquesta idea. Perquè a *Kingston* –em sembla i si la memòria no em falla– només hi ha un cine, en tota l'illa no hi ha cap teatre, el transport públic circula a deshores, el privat va sempre ple i no tothom es pot permetre el luxe de tenir cotxe. I com que l'oci gairebé no existeix, és a l'església –no importa el nom ni el que manen– on es fa tot: on es passa el cap de setmana o el dissabte o el diumenge, on es coneixen els amics o el promès o la promesa, on s'ensenyà la millor roba, on tothom mostra el millor de si mateix...

Però el dilluns tot torna a ser igual, tot torna a la rutina. I és que, en paraules d'una cubana que treballa al ministeri d'educació: *Estos tipos comen Dios el domingo y cagan diablo toda la semana*, frase que em va semblar genial.

Malgrat tot, les persones van ser molt amables i vaig poder fer una miqueta de turisme. I *Ocho Ríos* em va semblar un lloc ben bonic. I segur que l'illa és ben bonica si no fos per...

DE L'ESTEPA A LA MUNTANYA

Per Xavi Tarafa

Tenia una assignatura pendent amb Kirguizistan, una petita exrepública soviètica a Àsia Central. Hi havia estat dos cops, però tenia la sensació de desconèixer el país. Tocava tornar-hi. Així que vaig decidir que aquest estiu pedalaria per Kirguizistan i, de pas, posaria *la poteta* al gegant de la regió, Kazakhstan.

Tenia clar que seria un viatge dur, pedalant per desert, estepa i muntanyes. Carregaria amb tot: tenda, fogonet, carmanyola... necessitaria tenir la màxima autonomia, les distàncies serien llargues i la bicicleta és lenta.

El viatge va tenir dues parts ben diferenciades, una per cada país. A Kazakhstan, cinc objectius: Almaty, l'antiga capital; els budes del riu Ili; el parc nacional d'Altyn Emel, amb la seva duna cantant; el congost de Charin i la vall de Karkara. Al Kirguizistan, pedalar tant com fos possible per les muntanyes del Tien Shan Central, intentant arribar al coll de Torugart, fronterer amb Xina, passar pel Caravansar de Tash Rabat i visitar

els kirguisos de *Jailoo*.

Així que, aterrat a Bishkek, capital de Kirguizistan, el primer que va caldre fer va ser pedalar els 250 km que la separen d'Almaty. Almaty és una ciutat cosmopolita amb preus més propers a les capitals europees que no pas a les ciutats centroasiàtiques. Per tenir una referència, una pizza vuit euros. Car, molt car, i intueixo força diferències socials entre aquells que encara tenen sous *d'herència soviètica* i aquells que s'han pogut obrir camí en empreses privades vinculades als serveis o al gas i el petroli.

El següent objectiu havia de ser el parc nacional d'Altyn Emel, amb una escapadeta a visitar uns petroglífics de buda a la ribera del riu Ili, llegat de la Ruta de la Seda. Un cop al parc nacional, em vaig haver de limitar de fer una excursió d'un dia a la Duna Cantant, que fa 150 m d'alçada i més de quilòmetre i mig de llarg. L'accés del parc està molt restringit i no em van permetre pedalar per altres racons. Això sí, amb un argument de

pes: el procés de reintroducció d'espècies en perill d'extinció com el cavall de Przewalsky.

Del parc cap a la tercera destinació, el congost de Charyn del qual molts kazaks em parlaven quan me'ls trobava. És com Colorado. El més important del món, Colorado; després, Charyn. I tenien raó, un petit congost de Colorado al mig d'Àsia Central, així el podríem definir. I no van ser al·lucinacions meves, tot i arribar-hi molt marejat i completament deshidratat després de mal calcular l'aigua i pedalar a la solana a uns quaranta graus.

El següent objectiu, aleshores ja frustrat, era accedir a Kirguizistan a través de la vall alpina de Karkara, per entrar directament pel llac Yssyk-Kul. La frontera, però, era tancada. Pla alternatiu? Tornada a Almaty, transició en autocar fins a Karakol, a la ribera del llac, i, un cop allà, a pedalar altre cop. I comença la muntanya. Primer tram, Karakol-Naryn, pel coll de Tossor. Deixar un llac a 1600 m sobre el nivell

del mar per pujar fins als 3860 m i tornar a baixar per l'altre vessant; en l'argot ciclista, l'etapa reina. Pel camí, primer contacte amb kirguisos de *Jailoo*: el campament estival on recobren la seva ancestral vida nòmada. Bon te, bon pa i bon iogurt casolà. De Naryn, al llac de Song Kol, a un altiplà, altre cop per sobre dels 3000 m, i continuar fins a Tash Rabat on vaig arribar cinc dies després.

Tash Rabat és un lloc mitificat per molts dels amants de la Ruta de la Seda. Un caravansar del s.xv, que podria estar construït, segons alguns historiadors, sobre els fonaments d'un possible monestir nestorià del s.x.

Arribat a Tash Rabat, accedir a la frontera amb Xina en bici, sense permís, era impossible, així que mitja volta; i, després d'una transició en cotxe fins a la població de Kazarman, vaig enfil·lar el darrer port a 3000 m, per baixar a la

vall de Fergana. Un cop a Jalal-Abad, vaig arranjar un taxi compartit i vaig tornar a Bishkek. I cada cop que avançàvem algun cicloturista, baixava

la finestra, l'animava i, conscient que el meu viatge s'acabava, pensava... Quina enveja!

CONFERÈNCIA-PROJECCIÓ

Diumenge 21 d'octubre a les 18 al local social de GdM
DE LES ESTEPES A LES MUNTANYES EN BICICLETA
 Un viatge per Kazakhstan i Kirguizistan, a càrrec de Xavier Tarafa

Ofrena floral de Gent del Masnou l'11 de Setembre del 2012

A l'ofrena floral de l'11 de Setembre, *Gent del Masnou* hi va participar com cada any; aquí en teniu el testimoni gràfic. Cinquanta entitats vilatanes -polítiques, cíviques, culturals, esportives...- van fer-hi l'ofrena simbòlica.

La plaça era plena de masnovins com cap altre any.

La *Coral Xabec* s'hi va afegir amb l'harmonització de l'himne nacional de Catalunya *Els Segadors*.

Històries de la vila

Per Joan Muray

ELS 20 PRIMERS BOCOIS DE VI CATALÀ A AMÈRICA... del capità Bonaventura MILLET i BOSCH "Tetus" –el Masnou 1811-Barcelona 1894–

Aquest capità va tenir l'honor de portar els vint primers bocois de vi català a Amèrica. No se'n sap la data exacta, però sí que fou al segle XIX i, amb seguretat, a la seva segona meitat. Ho féu amb la pollacra masnovina "Isabelita".

El tema ja fou tocat anteriorment, tot i que el fet anava inclòs dins d'un de més general relacionat amb el vi. Però hi hagué una errada en el segon cognom del capità Millet "Tetus", en un escrit força antic (1), el qual ajudà a perpetuar-lo, per això, després de fer una recerca més exhaustiva sobre aquest capità, que ens ha portat a saber molt més d'ell, especialment de la seva vida de marí mercant, creiem que mereix un nou i exclusiu capítol d'*Històries de la Vila*.

També cal remarcar que, tot i que l'exportació de vins a Amèrica fou obra de catalans, en aquelles terres, quan hi arribaren els europeus com el viking Erikson o el català Colom, ja hi trobaren vinyes, tot i que en estat silvestre. Es diu que era tal la voluptuositat d'aquelles vinyes, que el nòrdic anomenà la terra on havia arribat *Vinland*.

Capità Bonaventura MILLET i BOSCH (el Masnou 1811-Barcelona 1894)

Comencem per la llista dels vaixells amb què va navegar; són els següents:

- El bergantí JUANITO (2).
- El bergantí goleta PRIM (3).
- La pollacra goleta SAN JOSÉ (4).
- El místic MERCURIO (5).
- El o la CARMEN (se'n desconeix el tipus)
- I la pollacra "ISABELITA"

Siluetta d'un bergantí. "JUANITO" (2)

Siluetta d'una pollacra goleta. "SAN JOSÉ" (4)

Siluetta d'un místic. "MERCURIO" (5)

Tots ells vaixells masnovins, per ser-ho els propietaris, tot i que fossin fets en altres indrets.

I ara, dades i dates d'algun d'ells. De tres no se n'ha trobat res, i d'un, la fitxa tècnica completa, per no haver estat mai publicada en aquest butlletí. Són aquestes:

DADES I DATES DEL PRIM (6)

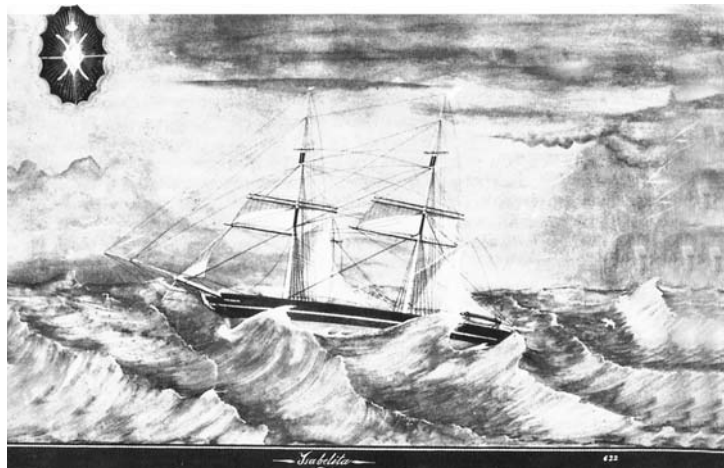
Aquest vaixell, abans de dir-se "Prim", es va dir "Ana" i, posteriorment, "India", "Frasquito" i "Antonia Pujol", tot pel canvi de propietaris.

Quan se li va canviar el nom a "Prim" fou el 12 de juliol de 1889, quan fou venut pels germans Pere i Tomàs Millet i Fàbregas, en parts iguals, a la societat "Sobrinos de A. Salvador Prim C^a" i a Gaietà Bertran (de ca l'Índia). Se'n van pagar 17.500 pessetes.

FITXA TÈCNICA DEL MERCURIO (7)

Característiques:

Eslora.....71 peus
 Quilla.....71 peus

Pollacra "Isabelita", del cap. Millet, amb la qual va portar els 20 primers bocois de vi català a Amèrica, d'un exvot que es troba al Museu Marítim de Barcelona.

Mànega.....21 peus
 Puntal.....8,5 peus
 Arqueig:.....61 tones
 Mestre d'aixa: Sebastià Pujol (de Lloret)
 Data inscripció:.....1833
 Parçoners:.....Pere Millet
 Cost:.....950 pesos forts (?)
 Capitans: Gabriel Millet - Bonaventura Millet

Transmissions: Les transmissions que sofreix aquesta nau són nombroses, però sense cap interès per a Lloret. Una bona part de les transmissions són entre la família Millet, del Masnou.

Entre 1842 i 1861 he comptat vuit escriptures de transmissions de propietat, fins que la nau va a parar finalment en poder de Francesc Timoner, de Benidorm.

Historial: Des de mitjan 1854 va aparrelat de Pollacra goleta, i a mitjan 1856 canvia el nom primitiu pel de *Joven Amalia*, que encara torna a canviar, pel març de 1857, pel de *Joven Paquita*.

DADES I DATES DE LA ISABELITA (8)

Construïda com a pollacra a les drasanans masnovines pel mestre d'aixa Joan Carreras, l'any 1854.

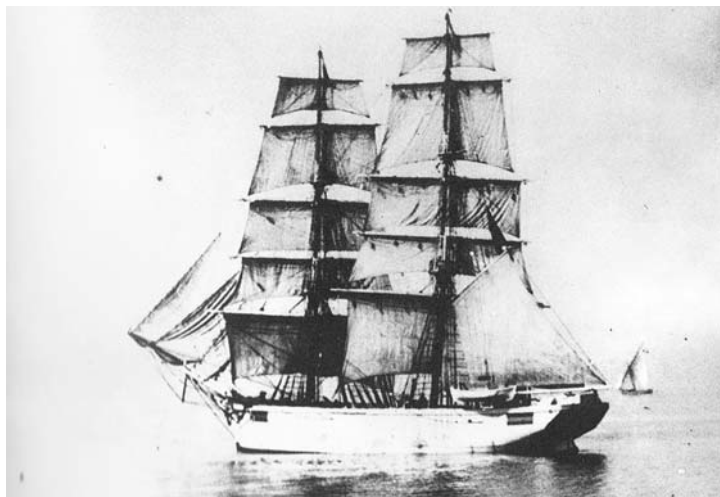
La fitxa tècnica d'aquest vaixell ens dóna les dades següents:

Característiques:
 Eslora.....86 peus
 Mànega.....23 peus
 Puntal.....30 peus
 Arqueig:.....205,21 tones
 Mestre d'aixa: Joan Carreras (del Masnou)
 Data inscripció:.....1854
 Cost:.....15.000 pesos forts
 Capitans: Joan Oliver, Joaquim Rosés, Bonaventura Millet, Antoni Pla, Joan Curell, Josep Sanjuan, Gerard Millet i Tomàs Gibernau.

Transmissions: Les transmissions que sofreix aquesta nau són nombroses, però sense cap interès per a Lloret. Una bona part de les transmissions són entre la família Millet, del Masnou.

Entre 1842 i 1861 he comptat vuit escriptures de transmissions de propietat, fins que la nau va a parar finalment a poder de Francesc Timoner, de Benidorm.

Historial: Va ser fet construir per Joan Oliver, pilot matriculat a la capitania

El berganti "PRIM" quan era berg/goleta "Antonia Pujol".

marítima de Barcelona. El 1876 va canviar de propietaris, dividits en vint-i-cinc parts. Diversos masnovins en tenien parts, o sigui n'eren Maristany, Srs. Maristany y Cia. (cal Soberano) i Jaume Maristany i Alsina. Els altres eren de fora. El 1889 se li va canviar l'aparell de pollacra pel de pollacra goleta. L'any 1909, causà baixa al registre marítim de la província de Barcelona, i fou donat d'alta a la d'Almeria, alhora que se li va canviar el nom pel de *Juan Indalecio*. En una llista oficial del Registre de Marina del 1912, hi consta que encara navegava (9).

El capità Millet "Tetus", s'endugué l'honor de ser el primer europeu a fer arribar a aquelles terres el primer vi català, però no fou perquè sí, sinó gràcies a la seva perícia com a navegant, ja que es veu que altres capitans, amb els seus respectius vaixells carregats de vi, esperaven passar l'estret de Gibraltar quan els corrents fossin propicis, però el nostre capità, que coneixia bé aquells corrents marins, va aprofitar "la bona" i s'avançà a tots ells.

Els altres arribaren posteriorment. A ell, la seva destresa li valgué arribar el

Cornucòpia al·legòrica del vi

primer.

Amb aquest nou capítol de les Històries de la Vila hem volgut, tal com deia més amunt, esmenar un error que venia de fa més de vuitanta anys, i així deixar constància del nom i cognoms correctes d'aquest capità de la nostra marina de vela del vuit-cents, que, a més de comandar els cinc vaixells esmentats, amb el darrer l'"Isabelita" va portar a Amèrica els vint primers bocois de vi català.

La guinda seria saber del territori concret d'on era el vi, si de la nostra comarca del Maresme, del Garraf, del Penedès, del Priorat, etc., o bé on fou desembarcat.

Però això, com diem, són figures d'un altre paner.

NOTES

1- Error inclòs al magnífic llibre sobre la marina de vela catalana, fet per Emerèncià Roig i Raventós, publicat per l'Editorial Poliglota, de Barcelona, l'any 1926.

2- Segons el llibre de Pere J. Bassegoda "Diseños de la Villa del Masnou y de su marina de vela del ochocientos", de 1962.

3- Ídem

4- Ídem

5- Segons el llibre de Agustí M. Vilà i Galí "La Marina Mercant de Lloret de Mar. Segles XVIII i XIX", de 1992.

6- Vegeu butlletí de Gent del Masnou, núm. 177, de gener del 2002, a "La nostra marina", de Palemó Anglès.

7- D'aquest vaixell en posem la fitxa íntegra ja que no ha sortit mai en aquest butlletí, ni a les "Històries..." ni a "La nostra marina", que feia Palemó Anglès.

8- Vegeu butlletí núm. 93, de desembre del 1994, a "La nostra marina", de Palemó

Anglès.

9- Aquest vaixell va tenir un llarg història de compres i vendes, canvis de propietari, etc., que, si desitgeu veure al complet, el podeu trobar al butlletí 93, desembre de 1994, a la secció "La nostra marina", de Palemó Anglès.

FONS CONSULTATS

- Butlletins de Gent del Masnou, números: 93, 214 i 222.

- *Oliendo a brea*. Artur Masriera. Editorial Poliglota. Barcelona 1926.

- La Marina Mercant de Lloret de Mar. Agustí M. Vilà i Galí. Ajuntament de Lloret de Mar 1992.

- La vinya i els vins. Miquel A. Torres. Editorial Blume. Barcelona 1980.

- Històries de la Vila del Masnou. Volum II. Joan Muray. Editorial Davinci. Mataró 2005.

- Jutjat de Pau del Masnou

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

• S'acostuma a dir p.ex.: Ja fa tres anys que surto amb l'Eusèbia. Transcorregut un període tan llarg sortint amb una xicota, no seria molt millor dir que entro i surto amb l'Eusèbia?

• Ara que estem jubilats, ens diuen que fem de cangurs amb els nostres néts. Mentida! Fem d'avis! Els cangurs cobren per hores...

• Enguany i per les adverses circumstàncies esdevingudes, si et pregunten: Com esteu?, i respon amb un Molt bé, gràcies, gairebé ho fas amb un insult per insolidari vers la difícil situació de què es gaudeix actualment. Quedaràs molt millor amb un pse, pse (que no vol dir res).

• Es diu que si viatges amb l'AVE, la llumeta visible al final del túnel es veu quasi de forma instantània a causa de la gran rapidesa de trasllat. L'altra llumeta, la de l'esperança de què ens parlen els polítics, no podrien copiar-la? Ànim! Tindrem AVE del Masnou a Montgat per constatar-ho?

• La relativitat del temps. Es diu que la nit

de Sant Joan és la més curta de l'any. Deu ser per això que molta gent, aquesta nit, no té temps de ficar-se al llit.

• Es fa saber que: Serà obligatori fer-ho: Per decret llei. Per imperatiu legal. Per ordeno i mano. Per ordre ministerial, o bé d'obligat compliment. Per reial decret o bé, com diu el Sr. Joan Muray, Si us plau per força.

• El pare em deia: Mira, noi, tanta calor com aquest estiu, no l'havíem passada mai, que l'hivern que s'apropa serà llarg i cru i que no ens arribarà el sou, tota la vida ho sento dir! Una mica de raó sí que la tenia el pare. Ara, seguim de la mateixa faisó.

• Figures geomètriques o fer quadrar el cercle. Es diu: Fer quadrar un resultat, una operació i, si malgrat tot

l'esforç imaginatiu, no quadra, llavors es pot arrodonir aquest al voltant del milió (poc més o menys) i a vegades no passa res.

• Un creuer de Barcelona a l'Alguer. Tres tocs de sirena, el vaixell es mou. Ella entra adelerada al saló i diu tota melosa al seu marit: Jaume, vols que pugem a coberta per veure sortir la nau del port? En Jaume: Tant me fot! Jo penso: malament començar així un viatge de noces. Aquesta nit tindrem tramuntana!

• El jeroglífic, títol de l'escrit, no és pas meu. És una expressió ben coneguda de l'escriptor empordanès Josep Pla i pot ser més fonètic que literal en el cas que ens ocupa tan col·loquial. Però ben segur que tots vosaltres ja n'heu tret l'entrellat. Sou coll... fantàstics!

L'ENCATIVAMENT DEL COMTE D'ARUNDEL

Per Josep Condeminas

Amic lector, si alguna vegada visiteu la ciutat de Londres i, en concret, la famosa "Torre de Londres" i, en ella, la denominada "torre Beauchamp", en una de les cel·les i gravada sobre una llar de foc hi podreu llegir aquesta frase en llatí: *Quanto plus afflictionis pro Christo in hoc saeculo, tanto plus gloriae cum Christo in futuro*, que traduït al català ve a dir el següent: *Quanta més aflicció suportem per Crist en aquest món, més glòria obtindrem amb Crist en l'altra vida*. Aquestes paraules foren escrites per sant Philip Howard, tretzè comte d'Arundel durant el seu encativament. Aquesta és breument la seva història. Philip Howard va néixer el 28 de juny de 1557 i fou batejat a la capella del palau de Whitehall per l'arquebisbe de York, i va tenir Felip II d'Espanya com un dels seus padrins. El seu pare, Thomas IV duc de Norfolk, va ser decapitat a la mateixa Torre de Londres el 1572 per ordre de la reina Elizabeth a causa de la seva implicació a favor de la reina Mary d'Escòcia. La veritat és que res no feia presagiar que Philip Howard seria algun dia sant. Graduat en el St. John's College de Cambridge, als catorze anys es va casar amb Anne, filla de Lord Dacre de Gilsland. Quan va complir els divuit es va traslladar a la Cort de la reina Elizabeth. Les cròniques d'aquell temps diuen que era un jove ben plantat, enginyós i eloqüent, però que va descuidar la seva esposa i els seus deures cristians, encara que això últim és fàcil de comprendre atesa la ferotge persecució a què es veien sotmesos els catòlics, tot i que la reina Elizabeth, protestant convençuda, va intentar ser benèvola amb els catòlics i no caure en els excessos de la seva germana Maria, fanàtica catòlica i de motiu

"la sanguinària". Així i tot, el seu Consell va fer executar 147 sacerdots, 47 gentilhomes i gran nombre d'homes i dones del poble.

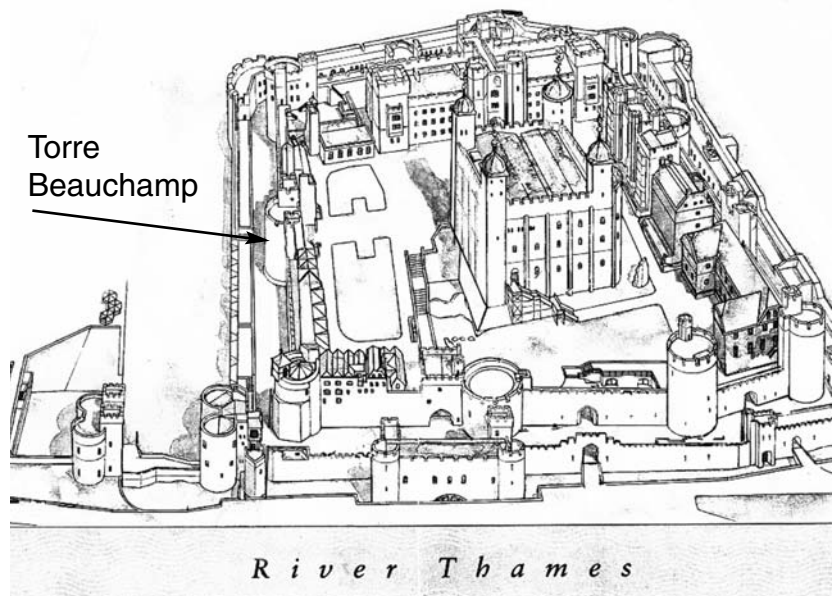
Philip Howard va ser comissionat com a testimoni d'un judici contra un grup de presoners catòlics. En veure com eren tractats i el sofriment d'aquells servidors de Déu, es va commoure tan profundament que, en tornar a Arundel, va determinar reconciliar-se amb la fe catòlica, encara que això pogués significar-li la mort. A Londres, i al·ligonat per Fray Weston, un sacerdot missioner, Philip va renovar el seu esperit catòlic i ajudà a remeiar en la mesura del possible el patiment del seus germans en la fe. Tot anava bé, però un criat el va traïr denunciant la seva relació amb els catòlics. Assabentat de la traïció, fugí del país, però el seu vaixell fou interceptat i ell detingut. El dia 15 d'abril de 1585 era empresonat a la Torre de Londres.

Després d'innombrables interrogatoris, un any més tard fou jutjat com a traïdor i condemnat a presó, així com al pagament de 10.000 lliures i la confiscació del seu ducat. Amb la victòria de l'Armada Espanyola de 1588,

una onada d'anticatolicisme va sacsejar Anglaterra i, de nou, Philip fou acusat absurdament d'haver pregat per la victòria espanyola. La sentència: ser penjat i esquarterat. Aleshores va començar un llarg període de reclusió, sempre amb la incertesa de la seva imminent execució. S'ha de dir que el seu comportament es va caracteritzar per l'abnegació en el patiment, mostrant-se cortès amb els seus carcellers. Finalment, debilitat per una deficient nutrició i amb la sospita d'haver estat enverinat, Philip Howard va morir el dia 19 d'octubre de 1595. Tenia 39 anys i va estar els últims deu tancat a la Torre. Després de la seva mort, la totalitat de les seves propietats van ser confiscades per la reina i, fins que aquesta no va morir, no van ser tornades al fill de Philip. Anys més tard, les seves despulles van ser exhumades de la Torre i traslladades al panteó familiar d'Arundel.

A l'any 1970, el Papa Pau VI el va canonitzar i les seves restes van ser dipositades a la Catedral d'Arundel en un altar dedicat a ell.

Font consultada: ARUNDEL- A History of the Town and the Castle.

ELS RELLOTGES DE SOL PARLEN (XVII)

Per Esteve Pujol i Pons

Bons amics continuen enviant-me inscripcions de rellotges de sol escampats arreu del país i també de fora. Un agraïment ben sincer a tots. Gràcies a ells puc fer-vos arribar aquests petits compendis de saviesa popular. Alguna de les llegendes ja havia aparegut en d'altres reculls, però... és que és molt bonical!

UNE... DE PLUS / UNE... DE MOINS / L'ÉTERNITÉ DÉPEND D'UNE

(Una... de més / Una... de menys / L'eternitat depèn d'una de sola)

DEXTRAM SCRIPTORIS DOMINUS REGIT OMNIBUS HORIS

(El Senyor regeix la dreta de l'escriptor durant totes les hores)

c/ Marina 143/ Ausiàs Marc Barcelona

SUFFICIT UNA

(Amb una de sola n'hi ha prou)

AMB TEMPS I UNA CANYA / ANEM A QUARTS DE QUINZE

c/ Marina 143/ Ausiàs Marc Barcelona

AL MATÍ NO EM BUSQUEU / A LA TARDA EM TROBAREU

Plaça de l'Església Torà

NOCTV DIVQUE POPULO BLAN- DENSIS GRATIS ANIMUS

(De nit i de dia l'esperit agraït al poble blanenc = amb agraïment a la gent de Blanes) És un rellotge de sol i de lluna plena. Casa de Joaquim Ruyra c/Ample Blanes

UN LION DE SANG AVIDE / SE PRÉCIPITANT SUR TES PAS / LA MORT SUIIT UNE COURSE RAPIDE / AVEC L'ARRÊT DE TON TRÉPAS

(Un lleó àvid de sang / precipitant-se sobre els teus passos / la mort segueix una cursa ràpida / amb l'aturada del teu traspàs) Llac d'Annecy, a la Savoia (França)

ÉS L'HORA DE SER FELIÇ

Folgueroles

COELESTIUM INDEX

(Indicador de les coses celestials) Escola Casas c/Juan de Malta Barcelona

QUAN EL SOL RIU D'ALEGRIA / JO DIC LES HORES DEL DIA

L'Espuga de Francolí

TEMPORA LABUNTUR MORE FLUENTIS AQUAE

(El temps s'escola com l'aigua que corre)

Jardí dels arquebisbes de la Catedral de Narbona

**Dijous 11 d'octubre
a les 8 del vespre a la Plaça
dels Cavallets Botifarra a
la Hispanitat**

Vine i fes una botifarra.

Entrepà més beguda **4€**

Música, Parlaments, Tabalers
i Bastoners

**Colla de Trobades
del Masnou**

**Dimecres 31
d'octubre a
les 8 del vespre a
l'Altell de les Bruixes
Castanyot 2012**

Cercavila, música, castanyes,
vi bo, foc i contes de **por**
per a tothom

Hi col·laboren: **Al Masnou decidim • Xalupa • Colla de bastoners del Masnou**

Les nostres famílies d'avui

Pel Dr. *Aleix Ripol Millet*. Psicòleg i mediador en famílies

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

“LA RENTRÉE” - DE NOU AL COLE!

S'ha acabat de llevar-se a les tantes, anar a dormir en acabar-se la *pele* (no sempre adequada...), el *whatsapp* (s'escriu així?) sempre a la punta dels dits, els amics a la porta... I a més s'ha acabat de cop, sense temps per anar elaborant la pèrdua.

Els més petits, contents de començar l'escola bressol ja que vol dir que “són grans”, el primer dia, és clar, perquè el segon ja no tant...

Els de primària, contents de tornar a veure alguns amics i/o amargats de tornar a veure alguns altres companys de classe... La majoria dels adolescents, directament fastiguejats...

Els adults no hem reeixit a fer una escola atractiva, engrescadora per als nens i nenes, un espai on descobrir, aprendre i compartir, de vegades dur però globalment interessant. I tal com ho estan actualment muntant els polítics, esperat'...

Veig molts nens i adolescents amb odi a l'escola i he arribat a considerar una mica “especials” els nens que estan desitjant tornar a classe. Incloc en el grup de “poc amics de l'escola” aquells alumnes que, quan els adults els pregunten “què?, tens ganes de tornar al cole, oi?” diuen que “sí” ja que és el que s'espera d'ells (i així els deixen en pau...).

Què es pot fer per ajudar-los?

El primer pas és institucional: cal lluitar per una escola pública més engrescadora, engrescadora per als nens i per als mestres, amb més mestres i més motivats, amb menys nens per aula, més bonica, més acollidora per a tots els nens... més dotada econòmicament. Els privilegis dels fills de les classes dominants, governants, queden sobradament salvats sense haver d'empobrir el nivell cultural de la resta de la població. Els pares hem de fer costat als mestres en el seu esforç

per fer veure als responsables de l'educació que posar diners en l'escola és una inversió prioritària i ha d'anar abans que l'AVE a Galícia, que l'aeroport de Castelló o que el correedor Madrid-muntanyes del Pirineu.

Tot això molt bé, però... i els nens? Suggerixo algunes accions que podeu fer (i que segurament molts de vosaltres ja esteu fent...):

- **Mantenir una certa disciplina horària durant les vacances** –certament molt més relaxada que durant el curs– permet als nois i noies no perdre uns certs hàbits útils i durs de recuperar si s'obliden: hores de son, hores de lectura, horaris d'àpats...

- **Recuperar de forma progressiva les noves exigències** prepararà el cos i la ment per afrontar-les millor. Hi ha famílies que estableixen un horari d'anar al lliit o de llevar-se una mica

més exigent que el propi de les vacances dies abans del començament del curs. Els nens poden entendre aquesta estratègia si se'ls explica adequadament.

- **Ajudar-los a adaptar-se al seu nou règim de vida:** tal vegada el pare, els primers dies d'adaptació al nou horari, pot preparar l'entrepà del noi abans de despertar-lo perquè dormi una estona més. Potser els primers dies la mare pot portar el nen a l'escola amb cotxe o caminant.

- **A la tornada de l'escola els nois i noies poden necessitar una major atenció per part de la família.** Segurament res no és igual que al curs passat: nous mestres, nous amics, noves exigències. Nous nequits (o alegries) a elaborar.

- **Suavitzeu les exigències domèstiques durant aquesta fase d'adaptació.** Suporteu el seu mal humor, els seus silencis (de vegades autèntics mutismes...), un possible major desordre del seu dormitori... passaran.

Crec que el que he dit fins ara és del tot aplicable també als adults i la seva “rentrée” laboral, no?

Vols ballar swing?

Apunta't al curs de LINDY HOP
Ens trobem el dimecres de 8 a 10
del vespre a *Gent del Masnou*
c/ Dr. Josep Agell, 9

Informació al 627 728 747

44è Curs de Balls de Saló de Gent del Masnou

Del 21 de setembre al 14 de desembre
Cada divendres de 20.30 a 22

Rock, tango, cha-cha-cha, vals, polca,
fox, pas doble, mambo, etc...
A partir de nivell 0

Preu parella soci: 75 € no soci 85€
Inscripcions i pagament a CatalunyaCaixa

informació a Gent del Masnou Dr. Agell, 9,
de 6 a 2/4 de 9 del vespre 93 126 82 20

Places limitades

VocaliaRecreativa

*Passa-t'ho bé i
apren a ballar!*

La punta de la llengua (39)

Per Esteve Pujol i Pons

Als butlletins anteriors us vaig oferir una llista de paraules que tenien sentits diferents en el cas de ser masculines o femenines; i hi podeu afegir

EL FINAL: última part d'una cosa... *El final de la novel·la.*

LA FINAL: prova definitiva d'un concurs... *La final olímpica de salt de llargada.*

UN OLOR: un perfum... *Aquesta ampolleta conté un olor molt car.*

UNA OLOR: sensació olfactiva... *Quina olor més bona!*

Si en coneixeu, de noves, me les podeu fer saber, si us plau.

També es dóna el fenomen invers, és a dir, n'hi ha que, tant si són masculines com si són femenines, no canvien de significat; dit més senzillament: admeten tots dos

gèneres. Vegem-ne alguns exemples:

UN AGLÀ/UNA AGLÀ [però UNA GLA]; UN AMOR/UNA AMOR; UN ARDOR/UNA ARDOR; UN ART/UNA ART; EL CANDOR/LA CANDOR; EL COLOR/LA COLOR; EL FANTASMA/LA FANTASMA [com a persona que simula una aparició]; EL FRAGOR/LA FRAGOR; EL FULGOR/LA FULGOR; UN HONOR/UNA HONOR; UN HORROR/UNA HORROR; EL MAR/LA MAR; EL SABOR/LA SABOR; EL SARMENT/LA SARMENT; EL SERPENT/LA SERPENT; EL VESSANT/LA VESSANT [però EL VESSANT D'UNA MUNTANYA]; EL VIGOR/LA VIGOR

I us dic el mateix d'abans: Si en coneixeu, de noves, me les podeu fer saber, si us plau. Gràcies a la bestreta.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Motius de joia (natural o escènica)

Una de les poques maneres en què podem anar superant aquests temps difícils, en l'àmbit de la funcionalitat quotidiana humana, és tot seguint el consell d'Adrià –tenim a la mà el llibre *Les memòries d'Adrià*, de **Marguerite Yourcenar** de l'editorial Laia, la cinquena edició, del març del 1988–, que ens diu (1988:47): *Tan bon punt alguna cosa em repugnava, en feia un objecte d'estudi; em forçava fàcilment a treure'n un motiu de joia*. Si a això sumem bones dosis de teatre, podem provar de tornar a caminar. Que, de pedregades i pedrots, al camí en tenim força.

Encetem el mes... **Valle-Inclán** és Valle-Inclán. I Max Estrella ens té el cor robat. O sigui, que cal visitar sempre aquest literat. A la Biblioteca de Catalunya (c/ de l'Hospital, 56) hi tenim el retorn de la versió de la companyia La Perla 29, fins al 2 de desembre, amb batuta i direcció d'Oriol Broggi.

Des del 4 d'octubre (fins al 28) es representa *Dies de vi i de roses* al Teatre del Raval (c/ de Sant Antoni Abat, 12; prop del Mercat de Sant Antoni). El mateix dia 4 neix *La Bête*, un text de David Hirson de l'any 1988, amb direcció de Sergi Belbel, que ens envia al Teatre Nacional de Catalunya, a la Sala Gran, i al segle XVII.

El dia 11 s'inicien les representacions de la tragèdia *Macbeth*, de Shakespeare, amb adaptació i direcció d'**Àlex Rigola** –on **Joan Carreras** és *Macbeth* i la seva muller l'Àlicia Pérez–, al Teatre Nacional de Catalunya, a la Sala Petita. Punt de partida ben clar: l'ambició humana.

Tarda de gossos, de l'esbojarrada companyia **La Quadra Màgica**, que encapçala Josep M. Riera; s'exhibeix al Teatreneu fins al dia 28.

El 17 d'octubre l'obra *Boys Don't Cry* de la nostra masnovina **Victoria Szpunberg** comença a fer temporada a Barcelona, al Tantarantana Teatre.

El dia 18 l'obra *Pàtria* del nostre dramaturg **Jordi Casanovas** inicia les funcions (que s'allarguen fins a l'11

de novembre) al Teatre Lliure de Gràcia (c/ de Montseny, 47). L'endemà, el muntatge *El nom*, en una versió de Jordi Galceran i amb direcció de Joel Joan, aterra al Teatre Goya Codorniu (c/ de Joaquín Costa, 68).

El dia 23 l'obra de Pinter *El montaplato*s, d'**Animalario**, fa

PÀTRIA

autoria i direcció
JORDI CASANOVAS

una breu estada (fins al dia 28) al Teatre Lliure de Montjuïc.

Serem clàssics una estona: del 24 al 28 d'octubre el Liceu acull un *Don Quixot*, a càrrec de l'American Ballet Theatre.

Tanquem el mes. Amb el menjador de l'insigne **Joan Maragall**. La majoria de dilluns i dimarts d'aquest mes (tardes) podem endinsar-nos en la seva sensibilitat, versos i cartes a través de la visita (escènica) de la Casa-Museu Joan Maragall (c/ d'Alfons XII, 79; a Sant Gervasi; prop de la Plaça Molina i la Clínica del Pilar). Entrades a l'Atrápalo.com. ...Atrapeu coses bones, companys. Atrapeu-ne.

Rosa Vila a *Pàtria*.

Foto de David Ruano

Cursos de teatre per a totes les edats

Vine i... actua!

627630082 (Oriol) · 676334144 (Aina)

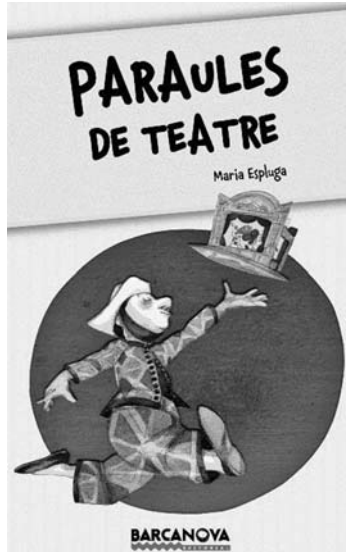
Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

Aproximació original al món del teatre

Maria Espluga (Horta, 1968), ben coneguda en el món de la il·lustració, fa poc ens va sorprendre amb una narració carregada de poesia i d'allò més original, *Antònia Purpurina* (Barcanova, 2011), protagonitzada per una nena una mica especial, que també viu en una família una mica especial i en la qual el teatre té un cert pes, com l'ha tingut al llarg de la vida de la Maria Espluga, com deixa molt clar a la breu biografia-presentació de la solapa de la contracoberta del nou llibre que acaba de publicar: *Paraules de teatre* (1).

Es tracta d'un nou volum de la col·lecció "Mots Vius", de l'editorial Barcanova; col·lecció que té com a objectiu principal jugar amb les paraules, apropar d'una manera lúdica, i alhora amena i rigorosa, aspectes diversos de la llengua als lectors infantils, i no tan infantils. Per això hi trobem embarbussaments, parònims, endevinalles, frases fetes... Alguns d'aquests títols, també ens acosten a vocabularis específics, com és el cas que ens ocupa, ja que l'autora, a partir de 34 textos breus, ben triats, ben

elaborats, sovint amb tocs poètics, ens acostarà al vocabulari del món del teatre, un món que com hem dit coneix a fons i des de ben petita. Ho fa introduint un centenar llarg de paraules als textos esmentats, que hi apareixen en negreta i que podem trobar al final del llibre (p. 72-82), en un glossari que té 137 entrades, unes quantes més de les que trobem als textos. Uns textos sempre escrits amb frases molt curtes, de vegades versos

i tot, que ara reproduïen petits diàlegs, ara pensaments fugissers, ara juguen amb les paraules... Només un exemple, el titulat "Duel amb moltes taules" (p. 48-49): "La gran actriu,/ que vol brillar,/ **busca la llum**./ El cèlebre actor,/ que es vol lluir,/ **improvisa**,/ amb perfecta **dicció**:/ -Oh, bella senyora!/ Qui, si no vós,/ pot fer ombra a la lluna?"

Sabeu què significa, en el món del teatre, "ficar-se en un jardí"? I "traspasar la bateria"? I "coverol"? I "corbata"? Doncs ho podeu saber d'una manera amena i instructiva. Ah, i a més a més, artística, perquè els diversos textos van acompanyats d'unes il·lustracions a tot color, i en general a doble pàgina, de la mateixa autora que són una petita joia.

Defectes? Ben pocs: alguna paraula marcada en negreta que no trobem al vocabulari, com per exemple "peus" i "italiana" (p. 10). I alguna paraula relacionada amb el món del teatre que ens hauria agradat trobar-hi i que ha passat per alt a l'autora, tot i l'exhaustivitat del glossari final, com per exemple "apart" o "cartellera". Fora d'aquests dos detalls, hem de parlar d'una obra rodona en tot: textos, il·lustracions, edició...

(1) Maria Espluga: *Paraules de teatre*. Editorial: Barcanova (Col·lecció: "Mots Vius"), Barcelona, 2012. 84 pàgines.

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU

"PARLEM DE BOLETS"

Dissabte 17 de novembre a les 7 de la tarda:

Conferència i mostra gastronòmica al local social de *Gent del Masnou*

Moderador: Sr **Xavier Noguera** Conferenciants: Sr **Salvador Ventura**; Sra **Mercè Hernández**, Sr **José Miguel Barrachina**, Sr. **Jordi Rigau**

XV TROBADA "ANEM A BUSCAR BOLETS"

Diumenge 18 de novembre a les 8 del matí a la *Plaça dels Cavallets*

Cal portar el dinar (l'esmorzar és a càrrec de l'organització). Els qui ho vulguin poden venir directament al **Pla de l'Arròs**, a les 9 del matí, per esmorzar uns bons entrepans.

Activitat oberta i gratuïta per a tothom

Ho organitza: **Amics i Antics Escoltes del Masnou**
Amb la col·laboració de: **Gent del Masnou** i **LaCaixa**

Exposicions

Fins al 12/10

Col·lectiva de pintors del Maresme

Del 13/10 al 8/11

Josep Aragonès (pintures)

NOVEMBRE

10/11 Ània Aragonès (pintures)

CONFERÈNCIA-PROJECCIÓ

Diumenge 21 d'octubre a les 18 al local social de GdM
**DE LES ESTEPES A LES MUNTANYES EN
BICICLETA**

Un viatge per Kazakhstan i Kirguizistan,
a càrrec de **Xavier Tarafa**

CONFERÈNCIA-DEBAT

Dissabte 27 de novembre a les 7 de la tarda al
local social de GdM

“La llengua assetjada” Enllaçats pel català.
Conferència organitzada per **USTEC**

2a JORNADA DE PORTES OBERTES

Diumenge 28 d'octubre de 10 a 14. Veniu-nos a veure
al local social de GdM i us explicarem qui som i què
fem i com hi podeu participar. Local social al c/Dr.
Josep Agell, 9, del Masnou, tel. 93126 82 20,
c/e gentmas@suport.org

GRUP RAUXA DE GENT DEL MASNOU

Diumenge 28 d'octubre a les 7 de la tarda
al local social.

Vetllada artística, literària, musical...

A càrrec del **Grup Rauxa** de GDM

Entrada gratuïta

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

Donar-ne una mica és donar molt.

Diumenge 14 d'octubre de 10 a 14,
al local social de Gent del Masnou.

Curset trimestral 5 de ioga

Cursets trimestrals. Sessons d'una hora i mitja, el dimarts de 7 a 2/4 de 9 del vespre
Aprendreu tècniques de meditació, respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Classe oberta (gratuïta) el dimarts 18 de setembre, a les 7 de la tarda.

Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral: 75 €. Socis 65 €

Inscripcions a Gent del Masnou Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9
Vocalia Recreativa

PETITS ENCANTS DE GENT DEL MASNOU, A BENEFICI DE DISMA

Durant tot el **mes d'octubre** podeu passar pel local social de
Gent del Masnou, de 6 a 8.30 del vespre, a fer donació de
qualsevol objecte o andròmina que sigui aprofitable. Recordem
que és indispensable que no siguin de gran volum i que, sobre-
tot, estiguin en bon estat d'ús i conservació: llibres, tasses,
copes, ampolles, joguines, discos, gerros, etc., etc. i que es
posaran a la venda, a preu supereconòmic, el **DIUMENGE 11**
DE NOVEMBRE DEL 2012, DE 10 A 14 HORES. LLOC:
C/PRAT DE LA RIBA, DAVANT LA CASA DE CULTURA. La
recaptació serà lliurada a DISMA. Us agraïm per endavant la
col·laboració i generositat.

Nosaltres, els quadrúpedes, tot i que sembla que tenim el cap buit, especialment els de la meua espècie, ja que si ens hi piqueu amb els nusos de la mà tancada, talment sona a una cavitat cavernosa, desproveïda de cervell, però no, pensem, i molt, malgrat no expressar-ho amb paraules.

Si no, de què fariem aquella trista, vaga i llunyana mirada, quan algun dels vostres, sense ànima ni sentiments, ens abandona. Aquella mirada tenebrosa denota un sofriment que nosaltres no us fariem passar mai.

Bé, com sempre, començo amb una idea i me'n vaig per una altra. Bé, és igual, això també m'ha agradat dir-ho, sobretot ara, quan ja fa dies que la gent ha pres el ritme normal i queden lluny aquelles vacances, que és quan més soleu abandonar-nos.

Jo he començat pel fet de pensar o no i ara reprenc el fil, i vaig a la idea que m'havia portat al principi. Pensar.

I he observat que molts, massa, de vosaltres, i no em refereixo als masnovins, ja que també n'he vists de forans peninsulars, forans de la resta d'Europa i, no cal dir-ho, de forans d'altres continents, no ho fan gaire, sobretot en certs llocs.

Heu observat el comportament de tots aquests no pensadors a la de passar un semàfor, d'aquests on s'ha de prémer un botó perquè es posi verd per a vianants? Feu-ho, sobretot als de més pas de gent, com els de les estacions. Preneu posicions prop d'ells (a l'estiu poseu-vos a l'ombra, no fos cas que se us posés el sol al cap, aleshores potser se us deixatària el magí) i mireu el comportament de la majoria (a l'hivern, poseu-vos on vulgueu).

Com que us explico les meves investigacions, ho copsareu millor. Arriben davant del pas i, la majoria, van i premen el botó. És igual que hi hagi altra gent esperant el canvi de color, ells el premen. Pocs, poquíssims, pensen, ja que si ho fessin s'adonarien que els qui ja hi són, ja ho han fet, per tant no cal tornar-hi.

També hi ha els qui, a més de no pensar, són impacients, ja que, a més de prémer el botó, si a l'instant no es posa verd, tornen amb insistència a fer-ho, com si l'andròmina programada fos una persona curta de gambals com ells, que no els hagués entès l'ordre a la primera.

D'altres, si veuen que tarda un xic, tornen enrere i, apa, torna-li a ficar el dit al botó.

Que pocs, per no dir cap dels qui us he esmentat, pensen que aquell semàfor és una màquina, i programada perquè no canviï per a cada persona que vol passar. Té uns temps, ja que, si no fos així, els cotxes no passarien mai, o es formarien llargues cues.

Realment, com que no tinc gat per pentinar, algunes vegades, quan passo pels semàfors, observo el comportament dels vostres congèneres. Si no ho fes, no hauria tingut tema avui.

Apa, bup, bup.

ARRÒS amb BOLETES al CURRI

Ingredients per a 4 persones:

4 tasses de cafè d'arròs integral tipus basmati, 2 cebes de Figueres tallades a làmines, 4 grans d'all picats, 1/4kg de rovellons, de girgòles, de xampinyons i de rossinyols, 1 cullerada petita de curri en pols, 4 cullerades de salsa Tamari (salsa de soja), Una mica de gingebre fresc ratllat, Una punta de cullera de comí en pols

1- En primer lloc submergim l'arròs en una olla amb aigua. El triple del volum de l'arròs aproximadament. Quan comenci a bullir, abaixarem el foc per fer una cocció tranquil·la.

L'arròs queda més solt si dansa tranquil·lament sense l'estrès del foc. 2- Després de 25 minuts hi afegim la sal i 5 minuts més tard ja ho podem retirar del foc. 3- El deixem reposar de 2 a 3 minuts i l'escorrem sota una dutxa d'aigua freda. L'airejarem i el reservem. 4- Mentre tenim l'arròs al foc, en una paella amb un lleuger fons d'oli, saltegem a foc molt lent la ceba laminada, lleugerament assaonada i tapada.

5- Quan comenci a treure el seu suc, la destapem i la removem. 6- Quan tingui color de caramel, ja hi podem tirar l'all picat, tenint cura de no cremar-lo ja que amargaria. 7- Hi afegim els bolets nets i trossets i els saltegem i hi afeguem una mica més d'oli i sal. 8- Tapem i coem fins que els bolets hagin reabsorbit tot el seu suc. Ara hi incorporem les espècies, que barregem amb els bolets i la ceba perquè els impregnin igual amb tot el seu sabor. 9- Acabarem barrejant, amb compte, els bolets amb l'arròs reservat i les quatre cullerades de Tamari. Serviu-ho ben calent.

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

LA CORAL XABEC DEMANA CANTAIRES

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut.
Ens calen veus tant de dones (sopranos i contralts)
com d'homes (tenors i baixos).

Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts
abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans
de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

API

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finqespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 · El Masnou

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou · El Maresme
Lluís Valls Marí

Treballs d'impressió i preimpressió

escola de música

Emma Calvo

Matrícula oberta

T'agrada cantar? T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

TAXIS DEL MASNOU

93 555 86 86

A qualsevol hora

PANELLETS

de les pastisseries del Masnou

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59
93 555 06 61 el Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

PASTISSERIA DEGUSTACIÓ GRANJA

Matalí

Des de 1866

El Masnou: Prat de la Ribera, 4 · 93 555 04 60

Forn de Pa i Pastisseria

Bautista

El nostre Pa de cada dia

Ara, per a les vostres celebracions

Especial Catering

Demaneu-nos informació

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou

david
pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser